Dosarul nr.4r-1714/25 Judecătoria Edineț sediul Ocnița
/4-25065509-03-4r-16072025/ Judecător: Dan Dolghieri

D E C I Z I E
în numele Legii

02 septembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de șeful IP Ocnița, comisar Vadim Barbăscumpă declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 24 iunie 2025, emisă în cauza lui **Pleșco Mihail** care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzută de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

În temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie și deciziei din 15.04.2025, Pleșco Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravenţional RM, fiindu-i aplicată sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

La data de 22 aprilie 2025, petiționarul, nefiind de acord cu decizia luată în privinţa sa, a înaintat o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal și decizia agentului constatator.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 24 iunie 2025 contestația s-a admis. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator al IP Ocnița –Scutaru Vadim din 15.04.2025, întocmit în privința lui Pleșco Mihail, în baza art. 47[1] CCo, iar procesul contravențional s-a încetat.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, șeful IP Ocnița, Vadim Barbăscumpă a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 24 iunie 2025 cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că, soluția instanței este nefondată în condițiile în care în mod eronat a apreciat setul probator prezentat de către agentul constatator, or acestea pe deplin dovedește vinovăția lui Pleșco Mihail în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Procedura înştiinţării legale a fost executată.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces nu au parvenit careva referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Conform art.473 alin.(1) pct.1 lit. c) Cod contravențional al RM, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.*

În motivarea acestei concluzii instanța de recurs relevă că, potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Conform art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii

contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

De asemenea instanţa de recurs reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional a definit *procesul-verbal cu privire la contravenţie ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul*.

Subsecvent a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva considerații referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și la forma acestuia.

Astfel, procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, Colegiul penal constată că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât și din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii și al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravenţional. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Respectiv se statuează că, analizând actul de învinuire sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenție, așa cum sunt impuse în mod imperative de dispozițiile art. 443 al Codului contravențional referitoare la mențiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

La caz, întru respectarea garanțiilor sus-indicate, Colegiul penal conchide că, prima instanță fiind investită cu examinarea în fond a cauzei contravenționale intentate în privința lui Plești Mihail în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, just a dispus verificarea din oficiu a legalității actului de sesizare a instanței de judecată.

În acest sens, Colegiul penal, studiind procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 aprilie 2025 prin prisma art.art. 442 și 443 Cod contravențional atestă că, prima instanță întemeiat a conchis că agentul constatator la întocmirea procesului-verbal a admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) și e) Cod contravențional, potrivit căruia, ***procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională****, locul şi* ***timpul săvîrşirii ei****,* ***circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor*** *şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie* și *încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi* ***indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;***

Astfel, instanța de fond corect a apreciat că, în speța dedusă judecății, din procesul-verbal cu privire la contravenţie rezultă că, acesta a fost întocmit la 15 aprilie 2025, însă agentul o omis să indice în actul de învinuire timpul săvârşirii contravenţiei, or din conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie rezultă că, nu este indicată data, luna, anul comiterii contravenției imputate lui Plești Mihail.

În această pondere, Colegiul penal ține a menționa că, în orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale Statului. În exercitarea acestei atribuții, Statul a instituit norme procesual penale și contravenționale, concentrate în Codul de procedură penală și Codul contravențional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea şi Statul de infracţiuni/contravenții, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune/contravenție să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi, pe de altă parte, să protejeze persoana şi societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor/contravențiilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravențională.

Prin normele Codului contravențional, legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravențional, pentru stabilirea adevărului şi exercitarea unei justiții veritabile.

Subsecvent, instanța de recurs notează și faptul că, sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale şi procedurale, precum şi măsurile procesuale dispuse ori efectuate în mod ilegal sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale ce urmăresc

înlăturarea producerii de consecințe juridice în ipoteza în care legea processual contravențională a fost încălcată. Una din aceste sancțiuni este și nulitatea.

Codul contravențional reglementează în art. 445 alin. (1) Cod contravențional, instituția nulității, indicând că neconsemnarea în procesul verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a ***datei comiterii acesteia***, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. alin. (2) Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesuluiverbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Având în vedere cele constatate şi faptul că procesul-verbal cu privire la contravenţie menţionat a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 Codul contravenţional şi ţinând cont de faptul că, erorile date nu pot fi înlăturate decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenţiei, Colegiul penal ca și prima instanță ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 aprilie 2025, urmează a fi anulat.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

Prin urmare, Colegiul penal reține că, nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale, prin urmare, actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forța juridică.

În acest context instanța de recurs notează că, omisiunea comisă de către agentul constatator afectează în mod esențial fondul cauzei și această eroare nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată, fapt ce servește drept temei de declarare a nulității absolute a acestuia, cu încetarea procesului contravențional.

Subsecvent se statuează că, odată cu încetarea procesului contravențional din motive de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța nu urmează să stabilească chestiunile prevăzute la art. 458 Cod contravențional.

Astfel, ținând cont că instanța de fond a constatat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție din 15 aprilie 2025 în prezenta cauză, acest fapt degrevează instanţa de judecată de obligația de a se expune asupra pertinenței,

concludentei şi utilității fiecărei probe din dosar, precum şi asupra coroborării lorîn ansamblu, odată ce actul de învinuire este lovit de nulitate.

În situația dictată, Statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanță de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză *(cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010).*

În circumstanțele expuse Colegiul penal constată că, procesul contravențional privind acuzarea lui Pleșco Mihail în comiterea contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional corect a fost încetat din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul formulat și a menține hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 24 iunie 2025 fără modificări.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către șeful IP Ocnița, comisar Vadim Barbăscumpă declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 24 iunie 2025, emisă în cauza lui **Pleșco Mihail**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Judecătorii: